

Všichni jsme na cestě

05.ledna 2005 Ivan Langer

V minulém roce jsem na tomto místě v tomto čase psal glosu o naději, kterou ve mně přese všechny předpokládané těžkosti vzbuzoval přicházející rok 2004. V tu chvíli jsem snad jen ve skrytu duše mohl doufat, že naděje se naplní v takové míře, jak se nakonec stalo. Liberálně-konzervativní politika v právě končícím roce zaznamenala nejen u nás doma nevídané úspěchy. Evropské, krajské a senátní volby jsou toho dobrým důkazem. Kdo by si ještě před rokem myslel, že pravice získá dvě třetiny křesel v Senátu? Kdo by věřil, že ODS bude mít 13 hejtmanů, předsedu Senátu a místopředsedu Evropského parlamentu? Kdo by si v Evropě vsadil na tak jasné volební vítězství George W. Bushe a jeho republikánů? A kdo by si troufl doufat, že slovenská pravicová vláda nejen udrží, nýbrž dokonce urychlí své reformy?

Končící rok je příležitostí nejen bilancovat, ale také vyjádřit svůj vděk. A protože mám pocit, že v naší zemi se v posledních letech nějak přestává dbát na děkování, chtěl bych tyto řádky věnovat všem, kdo si dík zaslouží. A není jich málo.

Na jednom z prvních míst bych chtěl poděkovat všem, kdo v naší zemi (ale také kdekoli jinde na světě) ještě nerezignovali na smysluplnou práci – fyzickou i duševní. Chtěl bych poděkovat těm, kdo stále ještě podnikají a vytvářejí pracovní místa, stejně jako těm, kdo odolávají lákadlu sociálních jistot, protože jim pořád ještě připadá důstojnější postarat se sám o sebe. Chci vyjádřit vděčnost všem, kdo ještě nerezignovali na zájem o veřejné dění. Snem všelijakých plánovačů lidského štěstí totiž je všeobecná apatie. Nihilismus odrazující ode všeho, co se netýká jen mé osoby a jen v tuto chvíli. Děkuji za to, že jste se nedali odstrašit a přišli jste dát hlas síle, která neslibuje, že se stát postará, ale zato nabízí, že každému umožní, aby se co nejsvobodněji postaral sám. Děkuji trpělivým i těm, kterým už trpělivost pomalu dochází.

Osobně také děkuji za důvěru, kterou jsem před několik týdnů dostal a ujišťuji všechny, kdo mi ji dali i nedali, že se budu snažit jí využít ku prospěchu české pravicové politiky, např. na poli vzdělávání jejích tvůrců a propagaci. A v neposlední řadě upřímně děkuji i těm, kdo se v tomto roce jakkoli zapojili do práce CEVRO. Mohl bych děkovat dál a dál. Ale mé díky završím vánočně: můj dík putuje ku všem lidem dobré vůle.

Ale ještě jednu věc mám na srdci. Chtěl bych připomenout, že jsme všichni na cestě. Každý na své, všichni na společné. Naše cesty nekončí a cíl je daleko. Přeji všem, ať je ta jeho vlastní i naše společná cesta po celý příští rok co nejúspěšnější.